

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Η καταπολέμηση της φτώχειας»**(διερευνητική γνωμοδότηση)**

(2016/C 133/03)

Εισηγητής: ο κ. Seamus BOLAND**Συνεισηγήτρια: η κ. Marjolijn BULK**

Με επιστολή της 16ης Δεκεμβρίου 2015, και σύμφωνα με το άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων και Απασχόλησης, ενεργώντας εξ ονόματος της ολλανδικής προεδρίας του Συμβουλίου, ζήτησε από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να καταρτίσει διερευνητική γνωμοδότηση με θέμα:

Καταπολέμηση της φτώχειας

(διερευνητική γνωμοδότηση).

Το ειδικευμένο τμήμα «Απασχόληση, κοινωνικές υποθέσεις, δικαιώματα του πολίτη», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 28 Ιανουαρίου 2016.

Κατά την 514η σύνοδο ολομέλειας, που πραγματοποιήθηκε στις 17 και 18 Φεβρουαρίου 2016 (συνεδρίαση της 18ης Φεβρουαρίου 2016), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 197 ψήφους υπέρ, 4 κατά και 4 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

Η ΕΟΚΕ:

1.1. συμφωνεί με την πρόθεση της ολλανδικής προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ να δώσει λύσεις στα προβλήματα της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού μέσα από μια σφαιρική προσέγγιση και με τη συνεργασία των συναρμοδίων από τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Εντούτοις, θεωρεί ότι η προσπάθεια των κρατών μελών πρέπει να υποστηρίζεται από ένα κοινό ενωσιακό πλαίσιο, το οποίο να ευνοεί αυτές τις προσεγγίσεις και να διευκολύνει την ανταλλαγή και διάδοση των βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την καταπολέμηση της φτώχειας και την αύξηση των ανισοτήτων, οι οποίες από μόνες τους δεν είναι μόνο μια σημαντική ανησυχία —επειδή σημαίνουν έλλειψη κοινωνικής δικαιοσύνης— αλλά και βλάπτουν τις οικονομικές επιδόσεις και την ανάπτυξη, καθώς και την κοινωνική συνοχή·

1.2. στηρίζει την προσπάθεια της ολλανδικής προεδρίας να προωθήσει τις αξιολογήσεις των βέλτιστων μεθόδων σε πολλαπλά επίπεδα από ομοτίμους με σκοπό την καταπολέμηση της φτώχειας, αλλά υπογραμμίζει ότι το έργο των δήμων και των λοιπών παραγόντων που ακολουθούν αυτές τις μεθόδους πρέπει να υποστηρίζεται από άρτιες εθνικές στρατηγικές·

1.3. προτρέπει το Συμβούλιο της ΕΕ να επαναλάβει τη δέσμευση που διατύπωσε στη στρατηγική «Ευρώπη 2020», δηλαδή να μειωθεί ο αριθμός των ατόμων που διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας κατά τουλάχιστον 20 εκατ. έως το έτος 2020·

1.4. προτείνει εν προκειμένω στο Συμβούλιο να συνεκτιμήσει τους «Στόχους βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ» —όπως περιγράφονται στο «Θεματολόγιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030»— και να μεριμνήσει για τη σύζευξη του θεματολογίου με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»·

1.5. εκφράζει την πεποίθηση ότι οι διαχειριστικές δομές σε επίπεδο Συμβουλίου πρέπει να είναι πιο ισορροπημένες και ζητά να διευρυνθεί η συνεργασία του Συμβουλίου Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων (Ecofin) με αυτό της Απασχόλησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Υγείας και Καταναλωτών (EPSCO)·

1.6. θεωρεί ότι κατά το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο πρέπει οι στόχοι για την απασχόληση και τα κοινωνικά ζητήματα να τεθούν στην ίδια βάση με τους αντίστοιχους μακροοικονομικούς·

1.7. συνιστά να ληφθεί σοβαρά υπόψη ο στόχος της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» περί μείωσης της φτώχειας και το ζήτημα αυτό να εξετάζεται σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, αρχής γενομένης από την «Ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης», στη συνέχεια από τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων (ΕΠΜ) μέχρι τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις, μέσω 1) ειδικών μέτρων άμβλυνσης της φτώχειας, 2) συγκρίσιμων δεικτών για την κατάσταση της φτώχειας και για την αποτελεσματικότητα της πολιτικής, και 3) υποχρεωτικών αξιολογήσεων κοινωνικού αντίκτυπου όλων των μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων που προτείνονται στα ΕΠΜ και στις ειδικές ανά χώρα συστάσεις·

1.8. ζητεί, ιδιαίτερα σε σχέση με την καταπολέμηση της φτώχειας, την απομάκρυνση από γενικότερες οικονομικές πολιτικές της ΕΕ που επικεντρώνονται υπερβολικά στη λιτότητα·

1.9. προτρέπει τα κράτη μέλη να εκπονήσουν τις δικές τους ολοκληρωμένες στρατηγικές καταπολέμησης της φτώχειας και, κατά την εκπόνηση αυτή, να ενθαρρύνει να συντονίζουν την προσπάθειά τους βάσει της «Σύστασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ενεργητική ένταξη των αποκλεισμένων από την αγορά εργασίας ατόμων»⁽¹⁾. Η εν λόγω σύσταση, χάρη στην αλληλεπίδραση των τριών πυλών της [1) εξασφάλιση επαρκούς εισοδήματος, 2) αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς και 3) πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες] θεωρείται εν πολλοίς η πιο διεξοδική και αποτελεσματική στρατηγική εξάλειψης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού·

1.10. υπογραμμίζει τα υψηλά επίπεδα της παιδικής φτώχειας ανά τα κράτη μέλη, καθώς και την άμεση ανάγκη εφαρμογής της σύστασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο «Επένδυση στα παιδιά: Σπάζοντας τον κύκλο της μειονεξίας»⁽²⁾, η οποία εντάσσεται στη «Δέσμη μέτρων του 2013 για τις κοινωνικές επενδύσεις» και διαρθρώνεται παρομοίως με τη σύσταση αποτελούμενη από τις εξής τρεις πυλές: 1) πρόσβαση σε επαρκείς πόρους, 2) πρόσβαση σε οικονομικά προσιτές και ποιοτικές υπηρεσίες, και 3) κατοχύρωση του δικαιώματος των παιδιών να συμμετέχουν σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων που τα επηρεάζουν·

1.11. εκφράζει τη βαθύτατη ανησυχία της για τα αυξανόμενα επίπεδα φτώχειας των εργαζομένων, τα οποία απαιτούν την κριτική επανεξέταση των μεταρρυθμιστικών μέτρων που λήφθηκαν πρόσφατα για την τόνωση της απασχόλησης μέσω της απελευθέρωσης των εργασιακών σχέσεων·

1.12. προτρέπει σθεναρά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να κινηθεί χωριστή διαδικασία για τη βελτίωση των ενωσιακών και των εθνικών στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη φτώχεια και την ανισότητα, η οποία θα πρέπει να οδηγήσει στην κατάρτιση ενός συνόλου πιο εξειδικευμένων κοινών δεικτών, στους οποίους θα περιέχονται συναφή δεδομένα σχετικά με τις εθνικές και τις ενωσιακές δράσεις, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που αφορούν τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) και το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο·

1.13. επαναλαμβάνει την πρότασή της να καθιερωθεί ικανό ελάχιστο εισόδημα σε ενωσιακό επίπεδο·

1.14. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προωθήσει μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της υπερχρέωσης σε επίπεδο ΕΕ, και ιδίως της ανεύθυνης χορήγησης νέων δανείων και της τοκογλυφίας·

1.15. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προτείνει χωρίς καθυστερήσεις νέες κατευθυντήριες γραμμές ως προς τους τρόπους διαβούλευσης με τους συναρμοδίους σε ζητήματα κοινωνικής πολιτικής, έτσι ώστε να μπορούν να συμβάλλουν κι από την πλευρά τους με τρόπο δομημένο κατά τα στάδια του σχεδιασμού, της εφαρμογής και της αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Εξάμηνο·

1.16. προτρέπει τα κράτη μέλη να κάνουν καλύτερη χρήση των πόρων των ενωσιακών ταμείων που προορίζονται για την κοινωνική ένταξη των ατόμων και ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διαπιστώσει επείγοντως, σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη και τους συναρμοδίους, εάν εφαρμόζεται η απόφαση του Συμβουλίου περί διάθεσης του 20 % των πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου σε μέτρα για την κοινωνική ένταξη και την καταπολέμηση της φτώχειας·

1.17. τέλος, συνιστά ανεπιφύλακτα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συμπεριλάβει στον εξαγγελθέντα «Ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων», αρχές για πιο αποτελεσματικά και αξιόπιστα συστήματα και πρότυπα κοινωνικών παροχών, καθώς και να καταστήσει την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού ένα από τα κύρια στοιχεία του εν λόγω πυλώνα.

2. Εισαγωγή

2.1. Η ολλανδική προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ, επιθυμεί να τονίσει την ανάγκη να αντιστραφεί η αύξηση της φτώχειας σε όλη την ΕΕ. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, προτείνει την ανταλλαγή βέλτιστων μεθόδων, ιδίως όσον αφορά τις σφαιρικές προσεγγίσεις και τη συνεργασία των συναρμοδίων από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 307 της 18.11.2008, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ L 59 της 2.3.2013, σ. 5.

2.2. Μολονότι στις γνωμοδοτήσεις της η ΕΟΚΕ έχει εφαρμόσει μια ανάλυση που τείνει περισσότερο από την κορυφή προς τη βάση, καθότι είναι πεπεισμένη ότι η επίλυση του προβλήματος της φτώχειας αποτελεί ευθύνη των αρμοδίων λήψης αποφάσεων (θεσμικά όργανα της ΕΕ και κυβερνήσεις κρατών μελών της ΕΕ), επικροτεί την πρόθεση της ολλανδικής προεδρίας να οργανώσει αξιολογήσεις των αντίστροφων εγχειρημάτων (από τη βάση στην κορυφή) από ομοτίμους, δηλαδή συνεργατικά εγχειρήματα κρατών μελών για την καταπολέμηση της φτώχειας με τη συμμετοχή αρκετών συναρμοδίων όπως οι δημόσιες αρχές, οι κοινωνικοί εταίροι, οργανώσεις βάσης ή μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και παράγοντες της κοινωνικής οικονομίας.

2.3. Επομένως, η ΕΟΚΕ συμφωνεί απολύτως ότι για την αντιμετώπιση της φτώχειας χρειάζεται μια πολυμερής προσέγγιση και ότι όλοι οι συναρμόδιοι πρέπει να συμβάλουν στη δραστική περιστολή της φτώχειας. Οι βέλτιστες μέθοδοι που αναφέρονται στην παρούσα γνωμοδότηση προέρχονται από ποικίλους συναρμοδίους ανά την ΕΕ ⁽³⁾.

3. Γενικές παρατηρήσεις: η αναγκαία καταπολέμηση της φτώχειας

3.1. Μολονότι από το 2008 οι διαδοχικές όσο και σοβαρές οικονομικές και χρηματοπιστωτικές κρίσεις αποσταθεροποίησαν περαιτέρω την ΕΕ και όξυναν το φαινόμενο της φτώχειας στις χώρες της, οι κραδασμοί στα περισσότερα κράτη μέλη απορροφήθηκαν κάπως χάρη στα συστήματα κοινωνικής προστασίας. Δυστυχώς, αυτός ο μετριασμός των επιπτώσεων ακυρώθηκε από τη χρηματοπιστωτική κρίση του 2011 και, εξαιτίας των μέτρων δημοσιονομικής λιτότητας που εφαρμόστηκαν, περικόπηκαν οι κοινωνικές δαπάνες και επιδεινώθηκε συνακόλουθα η κατάσταση. Ακόμη και η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει σήμερα ότι ο στόχος μείωσης της φτώχειας είναι ανέφικτος. Ιδιαίτερα, υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η ΕΟΚΕ θεωρεί, ως εκ τούτου, ότι υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη αλλαγής του προσανατολισμού της οικονομικής πολιτικής στην ΕΕ διότι τούτη συνεχίζει να επικεντρώνεται σε μεγάλο βαθμό στη λιτότητα.

3.2. Χωρίς την κοινωνική προστασία σχεδόν οι μισοί Ευρωπαίοι θα ζούσαν σε συνθήκες φτώχειας· κι όμως, οι τρεις κύριες λειτουργίες της κοινωνικής πρόνοιας —αυτόματη σταθεροποίηση, κοινωνική προστασία και κοινωνικές επενδύσεις— υποβαθμίστηκαν εξαιτίας των πρόσφατων δημοσιονομικών περιορισμών που επιβλήθηκαν για την αντιμετώπιση της κρίσης. Συνεπώς, η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει!

3.3. Η ΕΟΚΕ αναγνωρίζει επίσης την άρρηκτη σχέση μεταξύ φτώχειας και προβλημάτων υγείας που υποδηλώνει την ανάγκη αντιμετώπισης της φτώχειας ως ζήτημα προτεραιότητας. Βάσει στοιχείων, καταδεικνύεται συστηματικά ότι οι κάτοικοι περιοχών στις οποίες υψηλότερο ποσοστό του πληθυσμού βιώνει συνθήκες φτώχειας έχουν και περισσότερα προβλήματα υγείας από τους κατοίκους πιο εύπορων περιοχών ⁽⁴⁾. Παραδείγματος χάρι, σε ορισμένα τμήματα του Ηνωμένου Βασιλείου διαπιστώθηκε ότι οι άνδρες και οι γυναίκες που κατοικούν σε λιγότερο εύπορες περιοχές πεθαίνουν περίπου έντεκα και επτά έτη νωρίτερα, αντιστοίχως, από τους κατοίκους πιο ευκατάστατων περιοχών ⁽⁵⁾.

3.4. Η ΕΟΚΕ εκφράζει την πεποίθηση ότι η στρατηγική «Ευρώπη 2020» θα πρέπει να συνδεθεί πολύ καλύτερα με το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο. Πρέπει ο στόχος της μείωσης της φτώχειας να παραμείνει βασική συνιστώσα αυτής της στρατηγικής, τα δε κράτη μέλη πρέπει να επιδείξουν πολύ μεγαλύτερη φιλοδοξία. Το άθροισμα των δεσμεύσεων του καθενός από τα 28 κράτη μέλη για τον περιορισμό της φτώχειας δεν ισούται με την κοινή ενωσιακή επιδίωξη απεμπλοκής τουλάχιστον 20 εκατ. ατόμων από τις συνθήκες φτώχειας έως το 2020.

⁽³⁾ Φινλανδία: EAPN (2011), *Active Inclusion. Making it happen*, (Ενεργητική συμμετοχή. Ο δρόμος προς την πραγμάτωση), σ. 49.
 Φινλανδία, Γερμανία: Eurofound (2012), *Active inclusion of young people with disabilities or health problems* (Ενεργητική συμμετοχή νέων με αναπηρία ή προβλήματα υγείας), Γραφείο Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Λουξεμβούργο, σ. 62-63.
 Κροατία: <http://www.humananova.org/en/news/0/60/the-impact-of-social-cooperative-humana-nova-in-2013th-year/>
 Αυστρία, Βέλγιο, Νορβηγία, Σλοβενία: <http://www.easpd.eu/en/content/investt> et <http://investt.eu/>
 Σουηδία: http://www.eurodiaconia.org/files/Events/CROSSROADS_20111209_2_AM_2.pdf
 Η.Β.: EAPN (2011), *Active Inclusion. Making it happen* (Ενεργητική συμμετοχή. Ο δρόμος προς την πραγμάτωση), σ. 30.
 Σκωτία: <http://links.alliance-scotland.org.uk/>
 Λετονία: EU Alliance for investing in children, *Implementation Handbook — Putting the investing in children recommendation into practice* (Συμμαχία της ΕΕ για την επένδυση στα παιδιά. Εγχειρίδιο εφαρμογής: Θέτοντας τις συστάσεις για την επένδυση στα παιδιά σε εφαρμογή), Μάρτιος 2015, σ. 69-74.
 Ισπανία: EU Alliance for investing in children, *Implementation Handbook — Putting the investing in children recommendation into practice* (Συμμαχία της ΕΕ για την επένδυση στα παιδιά. Εγχειρίδιο εφαρμογής: Θέτοντας τις συστάσεις για την επένδυση στα παιδιά σε εφαρμογή), Μάρτιος 2015, σ. 87-92.
 Γερμανία: Social Inclusion and Dignity in Old Age — Promoting participatory approaches to use reference budgets (Κοινωνική ένταξη και αξιοπρέπεια στην τρίτη ηλικία — Προώθηση συμμετοχικών προσεγγίσεων στη θέπιση προϋπολογισμών αναφοράς), σ. 46-50.
 Βουλγαρία, Ρουμανία: <http://amalipe.com/index.php?nav=projects&id=57&lang=2>
 Ισπανία: EAPN (2011), *Active Inclusion. Making it happen* (Ενεργητική συμμετοχή. Ο δρόμος προς την πραγμάτωση), σ. 21.
⁽⁴⁾ Davidson, R., Mitchell, R., Hunt, K., «Location, location, location: The role of experience of advantage in lay perceptions of area inequalities in health», *Health & Place*, 2008, 14(2), σ. 167-181.
⁽⁵⁾ http://www.audit-scotland.gov.uk/docs/health/2012/mr_121213_health_inequalities.pdf

3.5. Η περιστολή της φτώχειας αποτελεί πρωτίστως καθήκον των κρατών μελών, τα οποία μπορούν να βελτιώσουν την κατάσταση ανταλλάσσοντας βέλτιστες μεθόδους το ένα με τ' άλλο —μη εξαιρουμένων των σφαιρικών προσεγγίσεων και των λοιπών μορφών συνεργασίας των συναρμοδίων από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Από την πλευρά του, το Συμβούλιο πρέπει να ζητήσει από τα κράτη μέλη να διαμορφώσουν τις ολοκληρωμένες στρατηγικές που απαιτούνται για τον περιορισμό της φτώχειας.

3.6. Ειδικότερα η φτώχεια των εργαζομένων διαγράφει ανοδική πορεία. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει τον αντίκτυπο που είχαν τα πρόσφατα μεταρρυθμιστικά μέτρα για την τόνωση της απασχόλησης μέσω της απελευθέρωσης των εργασιακών σχέσεων στην αύξηση των επιπέδων της εργασιακής φτώχειας.

3.7. Πρέπει οι εκτιμήσεις κοινωνικού αντίκτυπου να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη κατά τη νομοθετική διαδικασία, έτσι ώστε να συνεκτιμάται η πολυδιάστατη φύση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού (που δεν εξαντλείται στην υλική ένδεια, αλλά συνίσταται και σε άλλου είδους κοινωνικά και οικονομικά μειονεκτήματα όπως η άνιση πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, στη στέγαση, στην υγεία και η δυνατότητα συμμετοχής στα κοινά).

3.8. Βεβαίως η φτώχεια είναι πρόβλημα παγκόσμιας κλίμακας· πρέπει τα μεν θεσμικά όργανα της ΕΕ να λάβουν σοβαρά υπόψη τους «Στόχους βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ»⁽⁶⁾, οι οποίοι εγκρίθηκαν το 2015 (και δη τον πρώτο στόχο με τίτλο «End poverty in all its forms everywhere»/«Εξάλειψη της φτώχειας σε όλες της τις μορφές και παντού»)· τα δε κράτη μέλη να τους συμπεριλάβουν στις στρατηγικές τους. Επίσης, πρέπει το «Θεματολόγιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030»⁽⁷⁾ να συνδεθεί με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020».

3.9. Η ΕΟΚΕ έχει γνώση της επικείμενης δημοσίευσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή του εγγράφου με τίτλο «Ευρωπαϊκός πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων». Εν προκειμένω, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκφράζει την άποψη ότι η έννοια της «σύγκλισης προς τα πάνω» των κρατών μελών σε κοινωνικά ζητήματα θα έχει ιδιαίτερη σημασία βάσει του πυλώνα αυτού. Η ΕΟΚΕ προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συμπεριλάβει σε αυτόν τον πυλώνα αρχές για πιο αποτελεσματικά και αξιόπιστα συστήματα και πρότυπα κοινωνικών παροχών⁽⁸⁾ (πιο συγκεκριμένα, ισχυρές κοινωνικές προδιαγραφές υπέρ της εξασφάλισης επαρκούς εισοδήματος καθ' όλη τη ζωή του ατόμου, αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες για όλους) και έτσι να αποτελέσει η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού ένα από τα κύρια στοιχεία του πυλώνα.

4. Ειδικές παρατηρήσεις: ορισμένα μέσα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν

4.1. Μέχρι στιγμής η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει υπάρξει ιδιαίτερα δραστήρια ως προς την υποβολή επισταμένων προτάσεων, οι οποίοι κρίνουμε ότι είναι χρησιμότερες για την καταπολέμηση της φτώχειας. Τούτο ισχύει ιδίως για τις συστάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο «Ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας» και «Επένδυση στα παιδιά: Σπάζοντας τον κύκλο της μειονεξίας». Εφόσον το Συμβούλιο επιθυμεί να προκρίνει μια «σφαιρική προσέγγιση» για την αντιμετώπιση της φτώχειας, πρέπει να ξεκινήσει υπενθυμίζοντας στα κράτη μέλη ότι πρέπει να εφαρμόσουν ενεργά αυτές τις συστάσεις.

4.2. Η «Δέση των κοινωνικών επενδύσεων»⁽⁹⁾ (ξεκίνησε το 2013) αποτελεί άλλη μία θετική πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η ΕΟΚΕ έχει ήδη ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ακολουθήσει ένα πολύ φιλόδοξο θεματολόγιο κοινωνικών επενδύσεων και να το προωθήσει σε όλα τα στάδια του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου⁽¹⁰⁾. Οι κοινωνικές επενδύσεις αφορούν, μεταξύ άλλων, τις πολιτικές εκείνες που προετοιμάζουν τα άτομα και τις οικογένειες να αντεπεξέλθουν στους νέους κοινωνικούς κινδύνους που ενέχει η κοινωνία της ανταγωνιστικής γνώσης. Τούτο επιτυγχάνεται χάρη στην έμφαση στο ανθρώπινο δυναμικό από τα πρώτα χρόνια της παιδικής ηλικίας, αντί της προσπάθειας «διόρθωσης» των πληγμάτων που υφίστανται σε περιόδους οικονομικής ή πολιτικής κρίσης⁽¹¹⁾. Ωστόσο, παρά τα πλεονεκτήματά τους, οι κοινωνικές επενδύσεις δεν εφαρμόζονται ακόμη από όλα τα κράτη μέλη. Εφόσον το Συμβούλιο προτίθεται να συγκεντρώσει όλες τις βέλτιστες μεθόδους καταπολέμησης της φτώχειας, τότε πρέπει ασφαλώς να εξετάσει όλα τα επιτεύγματα που έχουν μέχρι στιγμής σημειωθεί σε ζητήματα κοινωνικών επενδύσεων και να ενθαρρύνει αυτές τις πρωτοβουλίες⁽¹²⁾.

4.3. Από μόνα τους, τα συστήματα εξασφάλισης ελάχιστου εισοδήματος δεν επαρκούν σε ορισμένα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση της φτώχειας⁽¹³⁾. Οι μεταρρυθμίσεις που έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτά τα συστήματα σε ορισμένες χώρες (Αυστρία, Γερμανία, Ισπανία και Πορτογαλία) από το 2010 μέχρι σήμερα, οι εξαγγελθείσες ή οι επιχειρούμενες μεταρρυθμίσεις (μεταξύ άλλων στην Ελλάδα και στην Ιταλία) είναι ανεπαρκείς. Η ΕΟΚΕ έχει ζητήσει να ληφθούν μέτρα ενωσιακής εμβέλειας για την κατοχύρωση αφενός μεν ελάχιστου εισοδήματος στην Ευρώπη⁽¹⁴⁾ και αφετέρου δε των επενδύσεων σε καθολικά, πλήρη και κατάλληλα συστήματα κοινωνικής προστασίας, χάρη στα οποία θα αποσοβείται η απειλή της φτώχειας καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του κάθε ατόμου⁽¹⁵⁾. Από την πλευρά του, το Συμβούλιο πρέπει να στηρίξει όλα αυτά τα μέτρα.

⁽⁶⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/index.php?menu=1300>

⁽⁷⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽⁸⁾ ΕΕ C 13 της 15.1.2016, σ. 40.

⁽⁹⁾ COM(2013) 83 final και παραρτήματα.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ C 226 της 16.7.2014, σ. 21.

⁽¹¹⁾ Hemerijck (2014) και επίσης Social Justice Ireland «Europe. A union for the powerless as well as the powerful».

⁽¹²⁾ Βλέπε «Social Investment in Europe — A study of national policies», EC, 2015.

⁽¹³⁾ Bouget et al. (2015) καθώς και Social Justice Ireland, με τίτλο «Europe. A union for the powerless as well as the powerful» (Ευρώπη: Μία ένωση για τόσο για τους ανίσχυρους όσο και για τους ισχυρούς).

⁽¹⁴⁾ Βλέπε ΕΕ C 170 της 5.6.2014, σ. 23.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε σημείωση 10.

4.4. Εξάλλου, η ανεξέλεγκτη και απερισκεπτη χορήγηση καταναλωτικών δανείων και η πρόχειρη αξιολόγηση των οικονομικών δυνατοτήτων των νοικοκυριών οδήγησαν στον φαύλο κύκλο της υπερχρέωσης τα τελευταία χρόνια της κρίσης και των πολιτικών λιτότητας, εκτοξεύοντας σε περίπου 70 % το ποσοστό των χρεωμένων ατόμων που βρίσκονται κάτω από το όριο της επιβίωσης στην Ευρώπη, παρά το γεγονός ότι ορισμένα εξ αυτών είναι μισθωτοί, αλλά με μισθούς που δεν καλύπτουν την οφειλή. Η κατάσταση αυτή απαιτεί αυστηρά και περιοριστικά μέτρα στη χορήγηση καταναλωτικής πίστωσης, ιδίως όσον αφορά ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και μη χρηματοπιστωτικές οντότητες που δεν συμμορφώνονται με τους κανόνες και προωθούν δάνεια με τοκογλυφικά επιτόκια.

5. Ειδικές παρατηρήσεις: διαχειριστικά μέτρα

5.1. Εξαιτίας της κρίσης στην ευρωζώνη, η οικονομική διαχείριση της ΕΕ υπέστη βαθιές αλλαγές. Ενώ δόθηκε έμφαση στη μακροοικονομική σταθερότητα και στις μεταρρυθμίσεις υπέρ της ανάπτυξης, μέχρι σήμερα το ζήτημα της κοινωνικής πολιτικής δεν έχει λάβει ιδιαίτερη προσοχή. Εντούτοις, πρέπει οι οικονομικές πολιτικές να χαράσσονται με γνώμονα την επίδρασή τους στην ποιοτική απασχόληση και στην κοινωνική συνοχή. Συν τοις άλλοις, καθότι η ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης θα λειτουργήσει υπέρ της ΟΝΕ, πρέπει οι διαχειριστικές δομές σε επίπεδο Συμβουλίου να είναι πιο ισορροπημένες και να διευρυνθεί η συνεργασία του Συμβουλίου Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων (Ecofin) με αυτό της Απασχόλησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Υγείας και Καταναλωτών (EPSCO).

5.2. Πρέπει οι επιτροπές Απασχόλησης (EMCO) και Κοινωνικής Προστασίας (SPC) —επίσης του Συμβουλίου— να συνεχίσουν να δρουν ενεργά στην αξιολόγηση των εθνικών μεταρρυθμίσεων ως μέρος της διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, αλλά πρέπει σταδιακά να αρχίσουν να συμβουλευούνται και τους συναρμόδιους παράγοντες σε επίπεδο ΕΕ.

5.3. Ο σύνθετος δείκτης φτώχειας που χρησιμοποιείται για τον ορισμό της έννοιας αυτής στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» βασίζεται στους εξής τρεις επιμέρους δείκτες: 1) τα άτομα που διατρέχουν τον κίνδυνο της φτώχειας, 2) τα άτομα που υφίστανται σοβαρές υλικές στερήσεις και 3) όσα άτομα διαβιούν σε νοικοκυριά με ελάχιστα εργαζόμενα μέλη. Βάσει αυτής της στρατηγικής, τα κράτη μέλη καλούνται να θέσουν τους δικούς τους εθνικούς στόχους για να συμβάλουν στην επίτευξη του γενικότερου με γνώμονα τους τρεις αυτούς δείκτες, καθώς και σύμφωνα με τις εγχώριες προτεραιότητες και ανάγκες τους. Ωστόσο, η ΕΟΚΕ είναι της άποψης ότι, επειδή η επιλογή των τριών δεικτών αφεήθηκε στη διακριτική ευχέρεια του κάθε κράτους μέλους, ακολούθησαν ποικίλες προσεγγίσεις με αποτέλεσμα να χρειάζονται ίσως τώρα νέες συστάσεις.

5.4. Από την αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων για το 2015, στην οποία προέβη το «Ευρωπαϊκό δίκτυο κατά της φτώχειας» (EAPN), προκύπτει ότι το 88 % εξ αυτών δεν έδωσαν τη φτώχεια στις κορυφαίες προτεραιότητές τους και ότι καμία από τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις δεν περιείχε αναφορά στη μείωση της φτώχειας⁽¹⁶⁾. Επομένως, το «Ευρωπαϊκό δίκτυο κατά της φτώχειας» προτείνει να δοθεί περισσότερη έμφαση μέσω του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου στα κοινωνικά ζητήματα, αρχής γενομένης από τις ετήσιες επισκοπήσεις της ανάπτυξης και φθάνοντας μέχρι τη διατύπωση ειδικών ανά χώρα συστάσεων για τον περιορισμό της φτώχειας σε όλα τα κράτη μέλη⁽¹⁷⁾. Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με την πρόταση αυτή και εισηγείται τη συμπεριληψη όλων των εθνικών συναρμοδίων στην εκπόνηση, εφαρμογή και προβολή των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων. Γενικότερα δε, για να μπορέσει το κάθε κράτος μέλος να μάθει από το άλλο, πρέπει να δημοσιεύονται τα πορίσματα των διαβουλεύσεων με τους συναρμόδιους σε ενωσιακό όσο και σε εθνικό επίπεδο ως μέρος του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου.

5.5. Η Επιτροπή θα πρέπει να κινήσει χωριστή διαδικασία για τη βελτίωση των ενωσιακών και εθνικών στατιστικών σχετικά με τη φτώχεια και τις ανισότητες, προκειμένου να τελειοποιήσει την καταγραφή του πολυδιάστατου αυτού κοινωνικού προβλήματος. Η διαδικασία αυτή πρέπει να οδηγήσει στην κατάρτιση ενός συνόλου ακριβέστερων κοινών δεικτών στους οποίους θα περιέχονται συναφή δεδομένα σχετικά με τις εθνικές και τις ενωσιακές δράσεις, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που αφορούν τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο.

5.6. Οι εκτιμήσεις κοινωνικού αντίκτυπου είναι καθοριστικής σημασίας για τον εντοπισμό των συνδεδεμένων με τη φτώχεια κινδύνων που εμπεριέχουν τα μέτρα σε ορισμένους σχετικούς τομείς μεταρρυθμίσεων, όπως η δημοσιονομική εξυγίανση, η διαχείριση του δημόσιου χρέους, η φορολογία, η αγορά εργασίας, η ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών, η παροχή δημόσιων υπηρεσιών και οι δημόσιες επενδύσεις. Ειδικότερα, κρίνεται σκόπιμη η διενέργεια έγκαιρων εκτιμήσεων κοινωνικού αντίκτυπου στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, σε στενή διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, την κοινωνία των πολιτών και τους αρμόδιους εμπειρογνώμονες τόσο στα κράτη μέλη όσο και στο επίπεδο της ΕΕ.

5.7. Στη διαδικασία του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη ο στόχος της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» περί μείωσης της φτώχειας και αυτό το ζήτημα θα πρέπει να εξεταστεί συστηματικά καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας 1) με ειδικά μέτρα ανακούφισης από τη φτώχεια, 2) με συγκρίσιμους δείκτες σχετικά με την κατάσταση της φτώχειας και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής και 3) με υποχρεωτικές εκτιμήσεις κοινωνικού αντίκτυπου όλων των μεταρρυθμιστικών θεματολογίων που προτείνονται από τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων και τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις.

⁽¹⁶⁾ Δηλ. παρά το γεγονός ότι η Βουλγαρία επλήγη το 2015 από υψηλά ποσοστά φτώχειας, σε καμία ειδική ανά χώρα σύσταση δεν γινόταν μνεία σε αυτήν την κατάσταση.

⁽¹⁷⁾ Βλέπε EAPN (2015) «Can the Semester deliver on poverty and participation? EAPN Assessment of the National Reform Programmes 2015» (Μπορεί το Εξάμηνο να φέρει αποτελέσματα ως προς τη φτώχεια και τη συμμετοχή; Αξιολόγηση των Εθνικών Προγραμμάτων Μεταρρυθμίσεων 2015).

5.8. Τα κράτη μέλη πρέπει να σχεδιάσουν και να εφαρμόσουν διεξοδικές και ολοκληρωμένες εθνικές στρατηγικές για τον περιορισμό της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων. Οι στρατηγικές αυτές πρέπει να αφορούν τα εξής ζητήματα: εξασφάλιση επαρκούς εισοδήματος, αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς, δουλειές υψηλής ποιότητας, πρόσβαση επί ίσοις όροις σε οικονομικά προσιτές και ποιοτικές υπηρεσίες, καλύτερη αξιοποίηση των κονδυλίων των διαρθρωτικών ταμείων, οικονομική και κοινωνική ενσωμάτωση των μεταναστών, αντιμετώπιση των διακρίσεων και συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και τους μη κυβερνητικούς συναρμοδίους.

5.9. Επιπλέον, πρέπει να καταπολεμηθεί η υπερχρέωση μέσω της υιοθέτησης υπεύθυνων πολιτικών για τη χορήγηση δανείων (αυστηρό κανονιστικό πλαίσιο για τους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και για τη χορήγηση πιστωτικών καρτών, απαγόρευση της επιθετικής διαφήμισης, απαγόρευση της τοκογλυφίας, απαγόρευση της κατάσχεσης της κατοικίας και άλλων βασικών αγαθών), μέσω της ενίσχυσης της διαμεσολάβησης για την επίλυση των διαφορών, της παροχής στήριξης για αποκατάσταση στα υπερχρεωμένα άτομα (2η ευκαιρία, «πολιτική για ένα νέο ξεκίνημα») καθώς και μέσω της ενημέρωσης, της εκπαίδευσης και της πρόληψης όσον αφορά την υπερχρέωση.

5.10. Επίσης, πρέπει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιήσουν τους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων στη χρηματοδότηση μέτρων υπέρ της κοινωνικής ένταξης όλων των ατόμων. Πιο συγκεκριμένα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει να ελέγξει σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη και τους συναρμοδίους εάν εφαρμόζεται η απόφαση του Συμβουλίου περί διάθεσης του 20 % των πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου σε μέτρα για την κοινωνική ένταξη και την καταπολέμηση της φτώχειας⁽¹⁸⁾.

6. Ειδικές παρατηρήσεις: μέτρα για τη συμμετοχή των συναρμοδίων φορέων

6.1. Μία από τις εμβληματικές πρωτοβουλίες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», η «Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού» (EPAP), συγκροτήθηκε εν είδει συγκεντρωτικής βάσης που καλύπτει ένα ευρύ φάσμα πολιτικών με σκοπό τη διευκόλυνση της επίτευξης του ενωσιακού στόχου της μείωσης της φτώχειας⁽¹⁹⁾. Κανονικά θα έπρεπε να αποτελεί ήδη τη βάση κοινής δέσμευσης των κρατών μελών, των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των συναρμοδίων φορέων ότι θα προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για τον περιορισμό της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, αλλά μέχρι στιγμής λειτουργεί απλώς ως ένα βήμα συζήτησης χωρίς απτά αποτελέσματα ως προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Επομένως τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή πρέπει να αναζητήσουν τρόπους ενίσχυσής της, έτσι ώστε να υποστηρίζονται μέσω αυτής οι βέλτιστες μεθόδους καταπολέμησης της φτώχειας και να συνδέεται άμεσα με τις κύριες ενωσιακές διαδικασίες (π.χ. το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»).

6.2. Η ΕΟΚΕ υπενθυμίζει εν προκειμένω το σημείο 16 της αιτιολογικής σκέψης από την «Απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών», στο οποίο αναφέρονται ρητά τα εξής: «[Η] στρατηγική για την Ευρώπη 2020 θα πρέπει, ανάλογα με την περίπτωση, να εφαρμόζεται, να παρακολουθείται και να αξιολογείται σε συνεργασία με όλες τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές, με τη στενή συμμετοχή των κοινοβουλίων, καθώς και των κοινωνικών εταίρων και εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών [...]»⁽²⁰⁾. Το προαναφερθέν σημείο παρατίθεται με σκοπό να υπογραμμιστούν οι διορθωτικές κινήσεις που πρέπει να γίνουν ως προς τους τρόπους διαβούλευσης με τους συναρμοδίους από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της κατά τα στάδια του σχεδιασμού, της εφαρμογής και της αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Εξάμηνο.

6.3. Στην ανάλυση του Ευρωπαϊκού Δικτύου κατά της Φτώχειας τονίζεται η απουσία ουσιαστικής συμμετοχής των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και λοιπών συναρμοδίων (από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα) όπως οι κοινωνικοί εταίροι, οι ΜΚΟ κ.λπ. στα στάδια του σχεδιασμού και της υλοποίησης στο Ευρωπαϊκό Εξάμηνο. Εφόσον το ζητούμενο είναι η ουσιαστική συμπερίληψη της κοινωνίας πολιτών σε όλα τα στάδια της διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, πρέπει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αφενός μεν να προτείνει νέες κατευθυντήριες γραμμές για τη συμμετοχή της πρώτης χωρίς χρονοτριβή, αφετέρου δε εποπτεύει τη συντελούμενη πρόοδο στις εκθέσεις των χωρών και στα άλλα έγγραφα προόδου.

6.4. Ομοίως, πρέπει να προσεγγιστούν όσοι συνάνθρωποι μας διαβιών σε συνθήκες ένδειας τόσο για να ακουστεί η άποψή τους όσο και για να ελαττωθεί η ευρεία κλίμακας αποστασιοποίησης, ιδίως των νέων, από τα της ΕΕ. Εν προκειμένω, παράδειγμα προς μίμηση είναι οι ετήσιες συναντήσεις του Ευρωπαϊκού Δικτύου κατά της Φτώχειας με άτομα που γνωρίζουν από πρώτο χέρι τι εστί φτώχεια. Η ΕΟΚΕ ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μεριμνήσει έτσι ώστε συνεχίσει η χρηματοδότηση των συναντήσεων αυτών και να ενταχθούν στη διαδικασία διαβούλευσης με θέμα τη συντελούμενη πρόοδο προς την επίτευξη του στόχου μείωσης της φτώχειας βάσει του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Επιπροσθέτως, οι συναντήσεις αυτές πρέπει να γίνονται και σε εθνικό επίπεδο.

⁽¹⁸⁾ Βλέπε <http://ec.europa.eu/esf/main.jsp?catId=62&langId=el>

⁽¹⁹⁾ Βλέπε <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=el&catId=961> και ΕΕ C 248 της 25.8.2011, σ. 130.

⁽²⁰⁾ Βλέπε <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14338-2010-INIT/en/pdf>

7. Ειδικές παρατηρήσεις: η ευθύνη της διάδοσης πολυεπίπεδων βέλτιστων μεθόδων για την καταπολέμηση της φτώχειας

7.1. Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με την πρόθεση της ολλανδικής προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ να οργανώσει αξιολογήσεις των βέλτιστων μεθόδων σε πολλαπλά επίπεδα από ομοτίμους με σκοπό την καταπολέμηση της φτώχειας, αλλά υπογραμμίζει ότι οι δήμοι δεν μπορούν να είναι οι μόνες οντότητες υπεύθυνες για την παρουσίαση τέτοιων μεθόδων. Κατά την ΕΟΚΕ, οι πρωτοβουλίες τοπικού και περιφερειακού χαρακτήρα δεν πρέπει να υποκαθιστούν τα καθήκοντα της κεντρικής διοίκησης και τις εγγυήσεις που αυτή πρέπει να παρέχει. Τόσο οι κυβερνήσεις όσο και οι συναρμόδιοι από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα πρέπει να συνεργάζονται συστηματικά και οργανωμένα, εφόσον θέλουν να εκπληρώσουν τον στόχο της περιστολής της φτώχειας.

7.2. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι, στην Ολλανδία για παράδειγμα, πολλές αρμοδιότητες σε κοινωνικά ζητήματα έχουν μεταβιβαστεί στις δημοτικές αρχές. Μπορεί η συγκέντρωση πολλαπλών καθηκόντων σε δημοτικό επίπεδο να είναι οικονομικά συμφέρουσα και να συντελεί στην εξεύρεση ειδικών ανά περίπτωση λύσεων στις ανάγκες των δικαιούχων, αλλά, όπως αναφέρεται και στις ειδικές ανά χώρα συστάσεις που έγιναν προς την Ολλανδία, ελλοχεύει ο κίνδυνος μείωσης της χρηματοδότησης που λαμβάνουν οι δημοτικές αρχές, ενδεχόμενο που πρέπει να αποτραπεί. Η αποκέντρωση ως προς την ανάληψη πρωτοβουλιών είναι ασύμβατη με τις περικοπές των προϋπολογισμών των δημοτικών αρχών.

7.3. Συνεπώς, η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι, ασφαλώς και υπάρχουν βέλτιστες μέθοδοι σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, αλλά δεν μπορούν και δεν πρέπει να μην συνοδεύονται από τις απαραίτητες στρατηγικές της κεντρικής εθνικής διοίκησης.

7.4. Τέλος, η ΕΟΚΕ φρονεί ότι, κατά την επιλογή των βέλτιστων εκείνων μεθόδων που θα προωθηθούν, κύριο μέλημα πρέπει να είναι τόσο η τεκμηρίωση με στέρεα στοιχεία [π.χ. ερωτήσεις όπως: 1) λειτουργεί άραγε στην πράξη αυτή η πρωτοβουλία; ή 2) μπορεί άραγε να μεταφερθεί αλλού;] όσο και ενθάρρυνση των συναρμοδίων να συμπράττουν. Εξάλλου, κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία ειδικού πλαισίου ανταλλαγής βέλτιστων μεθόδων.

7.5. Αυτές οι μέθοδοι αναδεικνύουν την ανάγκη να καταστούν αποτελεσματικές οι κοινωνικές πολιτικές για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού· να αναδιοργανωθούν οι κοινωνικές υπηρεσίες και να αναθεωρηθούν οι πρακτικές των φορέων κοινωνικής εργασίας, προκειμένου να προσαρμοστούν στις ανάγκες των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες φτώχειας· να κληθούν οι κοινωνικοί φορείς να αξιοποιήσουν την επαγγελματική τους πείρα στο σχεδιασμό κοινωνικών πολιτικών και, τέλος, να υποστηρίζονται όσοι διευκολύνουν την ένταξη και κοινωνική πρόοδο των ατόμων που ζουν σε συνθήκες φτώχειας.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2016.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Γιώργος ΝΤΑΣΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Η παρακάτω τροπολογία, η οποία συγκέντρωσε τουλάχιστον το ένα τέταρτο των ψήφων, απορρίφθηκε κατά τη διάρκεια των συζητήσεων:

Τροπολογία 15 (του κ. Lech PILAWSKI)

Σημείο 1.15

Να τροποποιηθεί ως εξής:

συνιστά ανεπιφύλακτα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συμπεριλάβει στον εξαγγελθέντα «Ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων», αρχές για πιο αποτελεσματικά και αξιόπιστα συστήματα και πρότυπα κοινωνικών παροχών, καθώς και να καταστήσει την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού ένα από τα κύρια στοιχεία του εν λόγω πυλώνα. Όταν προτείνει λύσεις στο πλαίσιο του «Ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων», η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να συνεκτιμά τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των κρατών μελών ως προς το επίπεδο κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης αλλά και τον ενδεχόμενο αντίκτυπο —ιδίως τη βελτίωση των κοινωνικών προτύπων— σε ό, τι αφορά την απασχόληση και τον κοινωνικό αποκλεισμό στις χώρες αυτές.

Η γνωμοδότηση τέθηκε σε ψηφοφορία και απορρίφθηκε με 59 ψήφους υπέρ, 131 κατά και 13 αποχές.
